

ÚVOD DO STUDIA TELEVIZNÍCH FORMÁTŮ

V. PŘEDNÁŠKO-SEMINÁŘ

TÉMA: FIKČNÍ NEBO FAKTUÁLNÍ? TOŽ OTÁZKA!

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Spíše fikční. Film je sice založen na pravdivé události, avšak tam míra podobnosti s realitou končí. Všechny postavy jsou zahrané herci, nikoliv skutečnými osobami, které představují. Vyprávění probíhá formou castingů herců. Kdyby se jednalo o dílo faktuální, casting by v něm vůbec nebyl začleněn a veškerá pozornost by byla věnována přímému vyobrazování události.

Za mě spíše fikční, protože je to sice postavené na skutečné události, která se stala, avšak jsou v ní využiti herci/komparzisti, kteří něco vyjadřují a předvádí. Situace, které se tam dějí jsou nahrané, aby to mělo takový efekt, kterého filmaři chtějí docílit. Je to dost podobné hranému dokumentu, avšak klade to důraz i na postoje a myšlenky, těch lidí (komparzistů) jako možných obětí/známých atd. Mě osobně to přijde jako takový (s prominutím použiji toto slovo, protože mě nenapadá nic lepšího. Jinak se mi casting hodně líbil...) pseudo-dokument na pomezí dokumentu/ reality show a ještě nějakého jiného formátu. Sice nás to uvádí do situací, které se staly, ale tím, že je to pořád ve formátu castingu (někdo předvádí svou možnou roli), divák nemůže zapomenout na skutečnost, že se odehrává fikce - výběr castingu do dokumentu, ačkoliv se dozvídáme mnoho o případu. Kdyby to byl klasický hraný dokument nebo dokument - mluvící hlavy, tak to na mě působí mnohem více jako faktuální televize. Ale spíše tím jakým způsobem bylo zvoleno, že se Casting natočí, tak se já osobně spíše přikláním k verzi o fikční televizi.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Podle mě je Casting JonBenet na pomezí těchto dvou termínů. Má strukturu fikce, která ale zdánlivě dokumentárním stylem vypovídá o skutečné události. Je to krásný příklad toho, jak se hranice mezi fikčním a faktuálním formátem pomalu stírá, jak bylo řečeno v přednášce.

Fikční. V tomto dokumentu hrají herci, kteří nejsou spjatí s danou událostí. Natáčeno v ateliéru (nereferencuje skutečné místo ani dobu.) Postavy nebyly přímými svědkové události, ale na tuto tragickou událost mají svůj názor a vypráví podobné příběhy, které se též odehrály, ať jim nebo známým. Jak z názvu plně, jde tedy o casting, tudíž postavy, které hrajou jsou profesionální či amatérští herci.

Tu sa pohrávam s myšlienkou akéhosi prepojenia oboch, ak herci na kastingoch boli naozaj herci a nehrali to ich reálny susedia a zároveň to bol film podložený skutočným príbehom, skutočné mená. Určite bolo v tomto prípade scénarom viac manipulované s príbehom ako v prípade american murderer.

Dle mého názoru je Casting JonBenet faktuální televize ačkoliv částečně působí jako fikční. Události jsou založené na reálné skutečné události, která se doopravdy stala a tvůrci se jí alespoň částečně věrně snaží v tomto dokumentu vyobrazit.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Je to sestavené tak, že lidé na konkurzu nám odhalují své dojmy z případu a díky tomu čerpáme informace, což je jasný účel tvůrců, takže bych řekl fikční

Dle mého se jedná o fikční televizi. Sice se pořad snaží o objektivní pohledna případ zavražděné JonBenet, ale nabízí nám pouze konspirační teorie najatých herců a skoro žádné reálně podložené fakta.

Dle mého názoru se jedná o něco mezi fikční a faktuální televizí. V dokumentu dominuje materiál ve kterém herci hovoří o svých vlastních pocitech, vzpomínkách a názoru na vraždu malé JonBenet avšak vše je prolínáno s castingovými scénami, kde herci znázorňují rodinu zavražděné dívky.

spíše fikční. dokument je sice postavený na základě reálné události, ale není využito autentických postav, zapojeni jsou herci. dokument se nesnaží o přímou rekonstrukci a nashromáždění co největšího počtu informací, ale je založen spíše na výpovědích.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Považuji ho za součást faktuelní televize. Dalo by se jistě argumentovat, že o skutečném případě vraždy JonBenet se dozvídáme jen málo informací - a to dokonce ještě zmanipulovaných herci (kteří mají znázorňovat aktéry do případu zapojené). Já si ale myslím, že dokument nenavádí diváka, aby si myslel, že cokoli z toho, co říkají, se skutečně stalo. Ba naopak jsem při sledování měla dojem, že jejich výpovědi jsou ukázkou toho, jak tvůrci skvěle zdokumentovali lidskou fascinaci vraždami (a další černou kronikou), zejména pokud jde o případ, který je lidem v něčem blízký (v případě CJB se můžeme bavit o blízkosti místa činu i blízkosti citové) – nechybí ani pěkná ukáзка toho, jak mají lidé velký sklon konspirovat a vztahovat si na sebe dění v cizím životě (viz herci, kteří také přišli o dítě a to je přimělo se o případ zajímat). Jak tvůrci ukazují, tato fascinace dokáže zajít až tak daleko, že se aktéři téměř nemohou dočkat, až události v případě zahrají znovu a vžijí se do rolí skutečných členů rodiny. To je důvodem, proč bych film považovala za faktuelní – nýbrž ne co se týče případu JohnBenet, ale v oblasti zvrácené lidské fascinace morbidními událostmi.

Fikční, protože ačkoli se opírá o pár faktů a hlavní vývoj vyšetřování, nechává mluvit herce, kteří zmiňují hlavně různé domněnky, drby a své osobní názory, které mohou mít často s realitou jen velmi málo společného. Celkové pojetí snímku je hodně daleko od faktuelní televize, i když se tedy něco málo dozvíme o aktérech případu - rodině, a JonBenet (ale především, že byla krásná a že umřela).

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Podle mě je faktuální, ale hraničí s fikční televizí, protože je tam určitý, i když malý narativ, který provází celý dokument. Fakta se hlavně podle mě nemůžou považovat za fakta, protože jsou to jen výpovědi spoustu herců, a nikdo nemůže potvrdit, co je ta pravda.

chce být faktuální, ale výsledně zní jako fikční

Podle mého názoru se jedná o fikční snímek. Tvůrci tohoto dokumentu představili sice skutečné události, které se stali ale příliš manipulovali s fakty a dosadili herce.

V rámci případu úmrtí JonBenet Ramsey má film fikční povahu. V rámci problému uchopení dokumentární rekonstrukce se film naopak překlání k faktuální TV. Spíše než problémem prezentace reality se film totiž zaměřuje na problém rekonstrukce/inscenace reality - více než případem samotným se film soustřeďuje na problematiku inscenace různých možných variant události.

Je to na hranici fikční i faktuální televize. Skutečný případ, ve kterém se vyskytují reálné osoby, které jsou však hrané herci, kteří hrají herce, a proto bych se přiklonil k tomu, že je fikční.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET"

Fikční televize: 16 hlasů

Faktuální televize : 7 hlasů

Hybrid mezi: 7 hlasů

PŘÍPAD "CASTING JONBENET,, A MANIPULACE

Možná tím, že každý herec vyprávěl o událostech svým vlastním subjektivním způsobem, kdy holá fakta jsou zkreslena jeho osobními zkušenostmi a názory. Když má potom herec fungovat jako prostředek, skrze který rekonstruujeme fabuli, je výsledkem fabule zkreslená, což u filmu podle skutečných událostí nemusí být žádoucí.

Jelikož jsem o tomto případu do sledování dokumentu nic neslyšela, bylo to pro mě celkem těžké, dát si informace do souvislostí. Štáb manipuloval už například samotným obsazením, protože komparz, který vybrali na role jednotlivých „postav“ byl velmi podobný archetypům postav. Nejvíce manipulovali podle mě s tím, jak jednotlivý komparzisté hráli svou roli. V dokumentu vidíme několikrát různé ženy volat policii o pomoc, že se ztratila jejich dcera. Každé ztvárnění je jiné, ale k docílení pocitu divákovi, zvolí filmaři mnoho těchto podání, které vidíme - možná proto, aby se v tom mohl najít každá divák - ten racionální i ten více emocionální divák.

Největší manipulace je vystavění fikčního příběhu o castingu na role do neexistujícího filmu, který má vycházet ze skutečné události. Taky tam jsou často prezentované názory akterů snímku (otázka je, jestli byly tyto názory ve scénáři pro jejich role, či to jsou jejich skutečné názory), které několikrát předkládají vlastní teorie o tom, co mohlo být skutečné a se kterými může divák případně souhlasit i když nemusí být pravdivé.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET,, A MANIPULACE

Film se žádným způsobem nesnaží případ vyřešit, namísto toho zakládá na konspiračních teoriích ze strany herců. Dále sledujeme, jak jejich zkušenosti a vzpomínky ovlivňují jejich názor na to, kdo JonBenet zavraždil. Fakta o případu se dozvídáme od herců, kteří bydleli poblíž rodiny, ale fakta jsou často nepodložená a spíše působí jako konspirační teorie. Herci také dostali hodně volného prostoru na filtrování svých emocí, často se svěřují se svými traumatickými zážitky a sdělují nám, kdo podle nich malou JonBenet (častokrát na základě právě těch traumatických zážitků) zabil.

možná právě tím, že realitu nechali tvořit herci. pomocí jejich výpovědí a domněnek se vlastně nedržíme nějaké pevné konstrukce případu, ale je to spíše taková změť a koncert konspiračních teorií a podložená fakta vidíme jen minimálně.

Fakty byly zmanipulovány tím, že je divák poslouchal z úst spousty různých lidí, které těžko nazvat odborníky či znalci dané tematiky. Tito lidé také často do skutečného případu projektovali své osobní životy, a tak bylo těžké odlišit, co by mohla být pravda, a co jen konspirace. V tomto ohledu se film moc neliší od vesnické babské povídačky – možná je na faktech založen, ale omáčka, která jej obklopuje, je manipulativní natolik, že by se v tom jeden dočista ztratil.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET,, A MANIPULACE

Více než realitu a fakta jsme dostali určité domněnky, emoce lidí a jejich vlastní spekulace. Realitu a fakta se podle mě tvůrci snažili dát jen do skutečně zahrnutých osob, prostředí.

Osobně jsem o tomto příběhu nevěděla a tak během celého filmu jsem čekala, kdy se objeví někdo s průkaznými fakty, zatímco byly vybírány jen "klíčové" scény do kterých byli zasazeni aktéři. Nevím, zdali informace které sdíleli s divákem mimo roli o kterou se ucházely byly také předem napsanou rolí, ale film nás věrohodně přesvědčí, že ne. Pak ale jsou veškerá fakta prezentovaná aktéry silně neobjektivní, aktéři jsou předem zaujatí a mají svůj názor ke kterému přidávají své vlastní zkušenosti jako důkaz podporující jejich tezi, ale to nemůžeme považovat za důkaz. Celý film nejenom že pracuje s omezenými lokacemi, ale také podle mne okleštuje realitu na úzké časové období.

Právě skrze pluralitu názorů aktérů na tento případ, jelikož přesné okolnosti nikdo nezná.

Způsoby manipulace se podle mého prolínají s mou první odpovědí. Někteří z uchazečů nám mohou být sympatičtější, tudíž je i větší šance, že se přikloníme k jejich názoru. Dále je pak důležité si uvědomit, že se jedná o herce, kteří chtěli roli ve filmu získat, to teoreticky znamená, že mohli své odpovědi přizpůsobovat, tak aby part dostali. Je to velmi patrné u adeptek na roli Patsy, které zmiňovaly své traumatické zkušenosti, aby tak daly najevo, že se na roli Patsy opravdu hodí.

PŘÍPAD "CASTING JONBENET,, A MANIPULACE

Manipulace s realitou je zde určitě v podobě odlišných pohledů na věc. Napříč celým filmem sledujeme několik různých osobností, které se z různých důvodů ucházejí o roli ve filmu/dokumentu, pojednávajícím o tragickém incidentu. Každý z neherců má svůj pohled na věc, což divákovi značně zamotá hlavu. Než jsem měl tu možnost zhlédnout tento snímek, neměl jsem o tomto smutném případě ani zdání. Výpovědi uchazečů tak pro mne byly stěžejní a nebylo vůbec lehké odlišit, které jsou zavádějící a které jsou naopak relevantní. Po zhlédnutí si divák uvědomí, že ani tak nejde o to, která z výpovědí/svědectví má nějaký reálný základ, ale o to, jakým způsobem je daní lidé prezentují a co pro ně daný incident a okolnosti, které je vedly k tomuto konkurzu, znamenají. Zapne-li si divák tento snímek proto, že se chce dozvědět nová, případně alespoň nějaká fakta, o smrti JonBenét, bude pro něj velmi obtížné, najít v něm, co je pravda a co naopak pouhý klam.

Tak samozřejmě, z celé té škály názorů, co získali od lidí sestříhali dohromady nějakou představu o tom, co se mohlo tehdy stát. Na druhou stranu jsme nedostali přesvědčivou odpověď, stále zůstalo jen u, z velké části nepodložených domněnek. Podle mě bylo cílem tvůrců bylo o tom, aby nám předložili názory lidí (někdy podobné, někdy různé), abychom si udělali názor vlastní.

realitu a fakta podkopávaly komentáře (vlastní názory) herců, protože to byly jejich pocity a ne vždy reálná fakta; věci, o kterých se doslechli z televize nebo od jiných lidí

PŘÍPAD "CASTING JONBENET,, A MANIPULACE

Zdá se mi, že tvůrci manipulovali s fakty za účelem větší dramatizace. Tedy udělat snímek více expresivní.

Jako jeden ze způsobů je možné považovat sestříhání scén, kdy je zaznamenán subjektivní názor aktérů, kdy se jakoby koná ten konkurz (aktéři čtou určitý text) a kdy dochází k určitých navazujícím pokusům. Příkladem může být úsek, ve kterém jedna představitelka uvádí, že podle ní není možné, aby JonBenet její bratr (tehdy devítiletý) udeřil takovou silou, aby ji usmrtil. Následně je střiženo na scénu zahrnující tento pokus, při kterém se chlapci snaží rozbít meloun.

K manipulaci s realitou zde dochází poměrně výrazné, avšak neřekl bych, že nepřiměřené. Vzhledem k uměleckému pojetí projektu z něj na první pohled vyznívá, že ta skutečnost je zde prezentovaná jiným způsobem, než je běžné. Skrze již v předešlé odpovědi zmiňované teorie herců na castingu. Je to zajímavý způsob, jak pohlížet na případ, který není vyřešený. Divák si při sledování sám vytváří vlastní teorie a postupem děje se přiklání k jednomu nebo druhému názoru. Celkově jsem z filmu ani neměl pocit, že by nějak sebevědomě prohlašoval fakta, spíše se jedná o takovou směsici nejrůznějších teorií.

Casting JonBenet nabízí několik možných scénářů, jak se mohl zločin stát a nechává diváka na výběru, kterému bude věřit. Samotný zločin nemá známého pachatele a ani snímek se nepokouší ukázat prstem na jednoho viníka.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

FACT

or

FICTION?

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

Podle mě je spíše faktuální - aspoň ten styl natáčení odpovídá více realitě, avšak pozorný divák vidí, že vše je velmi pečlivě sestaveno a dramatizováno. Každý kousek skládačky je velmi poctivě složen v ten správný čas a navíc pozorný divák si všimne „drobečků“, které vedou k pachateli, ale i těch které nás mají zmást (některé dokonce fungují téměř současně).

Opět je na to velmi obtížné odpovědět, ale v tomto případě bych volil faktuální, protože nic z prezentovaných materiálů není nahrané, tvůrci pouze jejich zvolenou narativní strukturou postupně prezentují skutečná fakta.

Faktuální. Snaha zrekonstruování případů zmizení manželky a dvou dcer, přičemž se ke konci dozvídáme, že vrahem je samotný otec -> cliffhanger. Postupné řetězce příčin. Použité skryté kamery, záznamy policie, sociální sítě, SMS zprávy a telefonáty, rodinné materiály apod. Postavy mají bezprostřední vztah s odehranou událostí. Zobrazované postavy jsou reálné. Tudiž samotné prostředí i doba.

V tomto prípade by som sa priklonila k výsledku faktualna televízia. Sú to faktické zábery, z kamier policajtov, zo sociálnych sietí obete, "hercami" samotný obžalovaný a obete.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

Dle mého názoru je to 100% faktuální televize - obsahuje pouze autentické a reálné záběry, zprávy, fotky atd. přímo od členů rodiny, a s jejich pomocí sestavuje film o tragické události. Nejde tedy o fikci, vše co je nám ukázáno jsou pravá a reálná fakta. Narozdíl třeba od Casting JonBenet, kde jsou scény sehrané s herci a nejedná se o autentické záběry.

Řekl bych, že dokument je fikční, protože je sestaven podle scénáře, který je napsán tak, aby na diváka nějakým způsobem působil. Taky je sestříhán ze záběrů, které vybírali tvůrci. Blíží se to však k faktualnosti, protože dokument se snaží rekonstruovat skutečné události, zobrazované postavy jsou reálné a představují sami sebe

Dle mého názoru se jedná již o více faktuální televizi. I když mi vadila až moc velká snaha o senzativnost dokumentu, používali se zde "mluvící hlavy" i reálné záznamy z výslechů a kamer, které měla rodina u domu.

Dokumentární snímek bych zařadila do faktuální tvorby, jelikož působí silně autenticky. Je tvořen převážně ze soukromých nahrávek, policejních záznamů nebo screenshotů zpráv mezi hlavními protagonisty.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

faktuální televize. dokument staví na faktické události, kterou se snaží rekonstruovat, k tomu využívá autentických postav a autentických záběrů, rozhovorů, nebo osobních videí a podobně. nic z toho, co vidíme není nahrané, kromě pár záběrů kamery, které divákům ukazují okolí sousedství a města, kde rodina žila.

Ačkoliv film manipuluje s divákem k docílení silnějšího závěru, nemyslím si, že ho to dělá zcela fikčním – chytře využívá postprodukční triky například ve chvílích, kdy sledujeme téměř živě, jak si postavy píší SMSky anebo zprávy na Facebooku, což je vcelku funkční rekonstrukce děje. Pohrává si také se zobrazováním skutečností ve specifickém pořadí, které nás může navádět k obviňování té či oné postavy. Manipulativním je také fakt, že zobrazuje primárně soukromou komunikaci manželky (také hlavně její sociální sítě), což by mohlo vést k jednostrannosti našich domněnek o případu. Není pro mě ale lehké určit, kam ho tím pádem vlastně zařadit, protože o objektivním zobrazení bych určitě nemluvila – hodně se spoléhá na emoční dopad a efekt šoku, který přichází s každým dalším zvratem, není ale ani zcela fikční, protože za použití veškerých prostředků jako důkazového materiálu zobrazuje skutečnost relativně věrohodně.

Faktuální, ačkoli nám případ a jeho vývoj odhalují podobně jako se to většinou děje ve fikčních filmech o podobných tématech. Vychází téměř výhradně z policejních záběrů a „osobních“ materiálů zasažené rodiny a velmi detailně rekonstruuje, jak policie postupovala.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

V tomto případě si myslím, že jde víc o fakturuální televizi, než fikční.

Přece jen se pracuje s dobovými záznamy z kamer, sms z telefonů atd. Samozřejmě se dá spekulovat o tom, do jaké míry nám tvůrci určité věci záměrně neukázali. Připadalo mi, že prezentovali jen to, co se hodilo a jasně ukazovalo jen na něj.

faktuální, protože představuje skutečný případ skutečnými nahrávkami a komentáři na sociálních sítích

Věřím, že například oporit výše skloňovanému Castingu JonBenet je tento pořad založený z drtivé většiny na zcela relevantních a fakturuálních událostech, zdrojích a záznamech. Záběry působí velmi autenticky a nejsou zde dotočené žádné fikční části pro dokreslení atmosféry, větší participace filmovosti nebo prostě aby to vypadalo zajímavěji

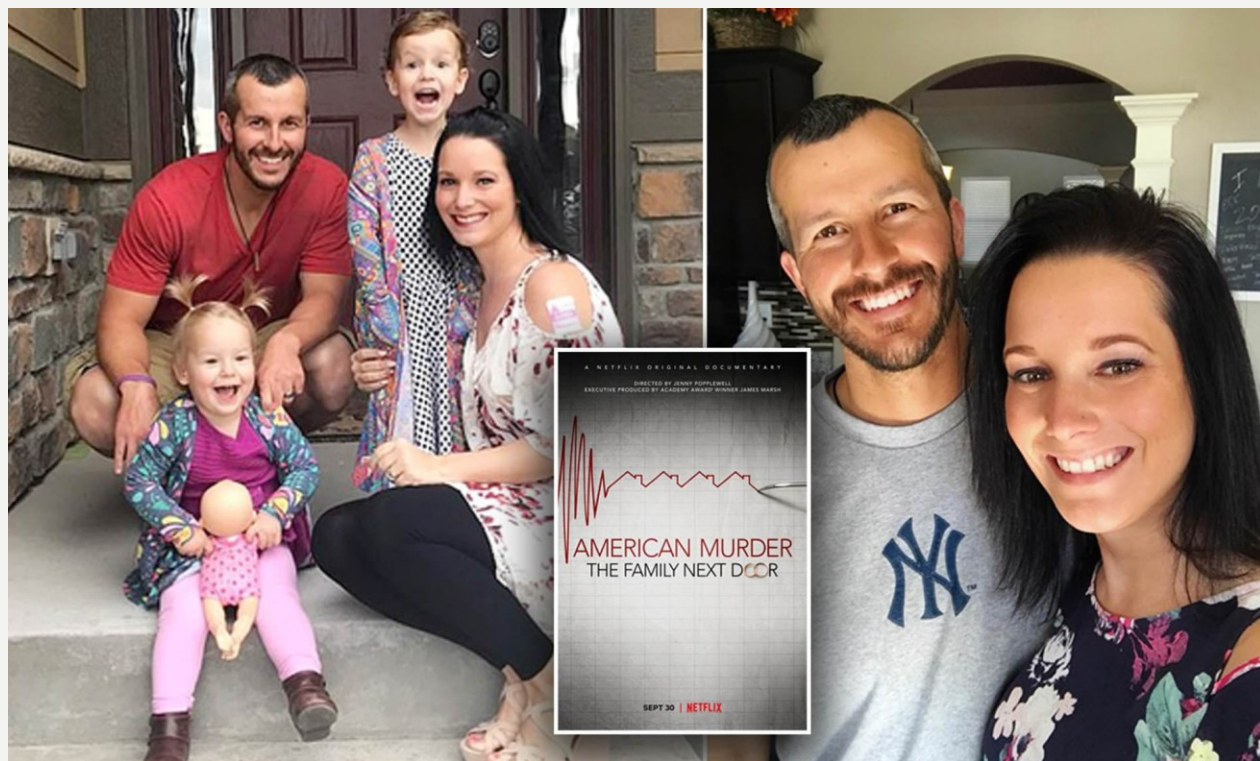
Jedná se určitě o televizi fakturuální. Záběry z dokumentu ukazují reálné postavy, tedy především reálného vraha. Vše co fungovalo jako důkazní materiál (výpovědi sousedů, nahrávky z výslechových místností nebo záběry ze soudního líčení) je reálným zobrazením toho co se doopravdy stalo. Žádní herci, jen reální aktéři.

Tento snímek bych zahrnula pod fakturuální televizi, protože je rekonstrukce tohoto příběhu vystavěna na reálných záběrech od policie či osob zapojených do případu/vyšetřování. Filmaři zapojili také veřejná videa a fotky z facebookových účtů a sms zprávy.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

Na rozdíl od Casting JonBenet je podle mne American Murder faktuální televizí. Už jen samotný způsob, jakým je daný dokument natočený, evokuje diváka k tomu, že nepůjde o fikční tvorbu. Musím přiznat, že místy jsem nevěřil vlastním očím a myslel jsem si, že jde jen o věrohodně zpracovanou reality show. Opak byl však pravdou a kamerové záběry, sms zprávy a další relevantní materiál, který režisérka použila k vytvoření příběhu čtyřnásobné vraždy, ve mne vyvolaly opravdu nepříjemné pocity. Podobně jako v případě vraždy JonBenét, tak ani zde jsem neměl o tragickém případě do zhlédnutí dokumentu zdání. Tragický příběh na první pohled bezchybné rodiny mne zarazil a donutil si o případu zjistit víc. Díky tomu jsem si mohl na dokument udělat plnohodnotnější názor, neboť jsem se dozvěděl, že daný projekt vznikl také za účel zesulé Shanann Wattsové. Přesněji řečeno, cílem bylo, aby dostala Shanann svůj hlas. Ten dostala prostřednictvím sociálních sítí, sms zpráv, videí atd. A jsou to právě příspěvky Shanann, které ve mně vyvolávaly pocit jakési reality show. Shanann je sice na svém facebookovém profilu až na nezdravě aktivní a sdílí na něj celý svůj život, avšak právě díky tomu se tvůrčímu týmu podařilo posbírat dostatečné množství materiálu k vytvoření dokumentu. Přesto, že některé příspěvky Shanann vyvolávají kontroverzi a rozdělují diváky do dvou táborů, nesmíme zapomínat na fakt, že pracovala z domova facebookový profil byl jedním ze způsobů prezentace produktu firmy, pro kterou pracovala. Ve výsledku si ale myslím, že se dokument American Murder drží spíše faktuální roviny a na rozdíl od zmíněného Casting JonBenet, divákovi o případu řekne víc než dost (pro neznalce případu dokáže být dokument místy i napínavý). Myslím, že formát tohoto dokumentu je rozhodně zajímavý a nedivil bych se, kdybychom jej v budoucnu viděli častěji. Důležité však je, nezapomínat, že jde o stále o dokument pojednávající o tragické události, která by se neměla brát na lehkou váhu a lidé by o snímku neměli smýšlet, jako o obyčejné reality show.

PŘÍPAD "AMERICAN MURDERER: FAMILY NEXT DOOR "

Fikční televize: 1 hlas

Faktuální televize : 28 hlasů

Hybrid mezi: 1 hlas

FACT or FICTION?

JAKÝCH PRVKŮ TVŮRCI VYUŽÍVALI, ABY MANIPULOVALI S DIVÁKOVÝMI HYPOTÉZAMI O PŘÍPADU?

S našimi hypotézami manipulovali různými emocionálními vsuvkami - facebook, sms, fotky, ale i videi a rozhovory - skoro s vším s čím se dalo.

I takový prvek jako bylo přiznání vyšetřovatelky, že kdyby byl ten muž vinný určitě by tady neseděl - přitom on tam seděl a brečel, že nemá svou ženu a děti. I scéna, kdy se objevuje špína na tu ženu, a pak vylhané svědectví, že ona zabila své děti... nebo když takový ten zvláštní chlap, co si nahrává celou ulici a vypadá od pohledu divně řekne, musel to být on - chová se divně. Přitom v tu chvíli to vypadá, že se je pokouší zmást ze stopy a skutečným vrahem bude spíše on. Bohužel odpovědi jsou nám předkládány po celou dobu, jenom my diváci si na ně tvoříme špatné hypotézy. Vždyť i ze začátku toho dokumentu vidíme pohřebiště těch dětí a ženy.

Obyčejné prvky pro naraci, tedy postupné odhalování informací (pravděpodobně podle toho, jak se je dozvídal sám svět v době, kdy byl případ aktuální) a ukázkami rozdílných pohledů na případ, aktéry případu a další (např. názor matky vraha na jeho ženu, prostřihy na negativní chování jeho ženy, které v nás mají vyvolat sympatie s vrahem atd.)

Facebookové materiály z profilu, sms zprávy a telefonáty. Skrytá kamera během vyslechnutí manžela ohledně případu - použití detektoru lži. Reálné emoce postav. Manžel už od začátku dokumentu před námi něco tají, neprojevuje žádné emoce (pláč, smutek apodobně). Což nás diváky může vést k mnohé debatě. V průběhu dokumentu se dozvídáme, jak ve skutečnosti jejich vztah v poslední době vypadal. (také, že měl

JAKÝCH PRVKŮ TVŮRCI VYUŽÍVALI, ABY MANIPULOVALI S DIVÁKOVÝMI HYPOTÉZAMI O PŘÍPADU?

Dynamikou a rytmem střihu, nás udržovali v napětí, jak to vlastně dopadne.

Na tuto otázku jsem víceméně odpověděla v předchozím políčku – ukazuje nám soukromou komunikaci mezi postavami tak, že každé slovo jsme schopni vnímat jako motiv vraždy. Také tlačí do popředí emoční aspekt – tedy na začátku vidíme šťastnou rodinku, děti, které si hrají na videu natáčeném milou maminkou, přičemž tato vize postupem času upadá a nevyhneme se nepříjemné myšlence, že by se tohle mohlo stát každému, i nám samotným. To naše hypotézy ovlivní tak, že se do případu vcítíme a přemýšlíme, co bychom v této situaci dělali my – byli bychom schopni v roli zanedbávané manželky ze zoufalství zabít dítě? Byli bychom v roli manžela schopni tak dlouho zapírat pravdu a tvářit se nevinně? To, s čím se dokážeme nejvíc sžít, podle mne považujeme za nejpravděpodobnější, a naše subjektivní hypotézy tak ovlivní náš divácký zážitek – dokument oproštěn od citového aspektu by, myslím si, nevedl k takovému konspirování a byl by o něco konvenčnější (a „nudnější“) – vědět, kdo byl vrahem a pátrat po tom, jak to udělal, přeci jen není až tak vzrušující, jako nevědět vůbec nic.

Dle mého dokument diváka manipulovat tím způsobem, že se snažil odvrátit divákovu pozornost od možné viny samotného manžela. Tedy, že nám podstrkoval různé možnosti a důkazy, které poukazují na manželovu nevinu (pořád se ukazuje možnost, že Shanann se zbláznila a buď utekla, nebo děti sama zavraždila). Manželovo přiznání má pak fungovat jako moment překvapení.

JAKÝCH PRVKŮ TVŮRCI VYUŽÍVALI, ABY MANIPULOVALI S DIVÁKOVÝMI HYPOTÉZAMI O PŘÍPADU?

Bylo tomu tak skrze rekonstruované konverzace (Shanann + její kamarádka; Shanann + Chris). Další strategií bylo postupné odhalování informací o Chrisovi a jeho vztahu se Shanann. Nejprve je zobrazen jako strachující se muž, který je zmatený a neví, kde jeho rodina může být, když v domě není žádný náznak násilného vniknutí. Po rozhovoru se sousedem, ke kterému se vyšetřovatele přišli podívat na záznam z bezpečnostní kamery, je již budována hypotéza, že s Chrisem není něco v pořádku. Následně je podrobněji rozebíráno jejich manželství a objevuje se možnost nevěry. Buduje se otázka, zda to udělal, jestli měl nějaký motiv. Průlomem se stala chvíle, kdy Chris neprošel detektorem lži a bylo tedy jisté, že má se zmizením své rodiny něco společného.

Rozhodně tím, v jakém pořadí jsou nám určité informace předkládány - to že měl Chris milenku se dozvídáme až téměř ke konci, hádky mezi Chrisem a jeho ženou jsou nám dlouhou dobu zatajované - takže nevyloženě zapojením výpustek, ale určitým zamlčováním klíčových zvrátů/událostí v jejich vztahu. Také přidáváním různých perspektiv a potencionálních pachatelů - možnost, že dcery a manželka se staly obětí únosu, načež je tato možnost zastíněna alternativou, že dcery unesla sama manželka (to na mě osobně působilo dost prvoplánově a záměrně) což je zobrazeno například ohlasy veřejnosti na její videa s dcerkami, o pár desítek minut se dozvídáme, že Chris měl milenku, tudíž máme další zápletku a možnost, že pachatelkou je žárlivá milenka...

JAKÝCH PRVKŮ TVŮRCI VYUŽÍVALI, ABY MANIPULOVALI S DIVÁKOVÝMI HYPOTÉZAMI O PŘÍPADU?

Velkou manipulací jsou příspěvky Shanann Wattsové. Ta byla, jak už jsem zmínil, velmi aktivní na svých sociálních sítích, díky čemuž si divák udělá snáze obrázek o tom, jaká asi tak byla a jak to v rodině chopilo. Divák, co od dokumentu nečeká moc a nesnaží se v něm cokoli hledat, nejspíš s čistým svědomím prohlásí, že Chris byl monstrem od samotného začátku a že Shanann byla milující matka bez jediné chyby. Všímavější divák však uvidí, že Shanann na sociálních sítích ukazuje převážně jednu stránku své osobnosti. Její příspěvky jsou sice hodnotným materiálem v celém případě, nutno však nezapomínat, že jde o pohled Shanann – málokdy vidíme na videí Chrise říkat svůj názor či něco podobného. Pro někoho se tedy může zdát, že právě tohle je jakýsi manipulační prostředek, který má diváky poštvat proti Chrisovi. Otázka objektivity dokumentu je tedy namístě. Na druhé straně, dokument nijak nepopírá onu hrozivou skutečnost – Chris je čtyřnásobným vrahem.

časová osa, prolínání výpovědí a předcházejících událostí. nejhorší na tom byly dvě věci - od začátku mi to připomínalo trailer na film, který jsem neviděla (a je v další otázce) = Gone Girl, ale hlavně jsem neměla chuť ani motivaci řešit, co se stalo, jelikož jsem věděla, že se to na konci dozvím. byl z toho ve mně celou dobu pocit, že nakonec všechno dobře dopadne a spravedlnosti bude učiněno za dost.

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

Nebudte elitáři, reality TV je chytřejší, než si myslíte!

Licence:

Married at First Sight (American TV series)

Stopáž: 42 min

Original network: FYI (2014–16); Lifetime (2017–present)

Original release: July 8, 2014 – present

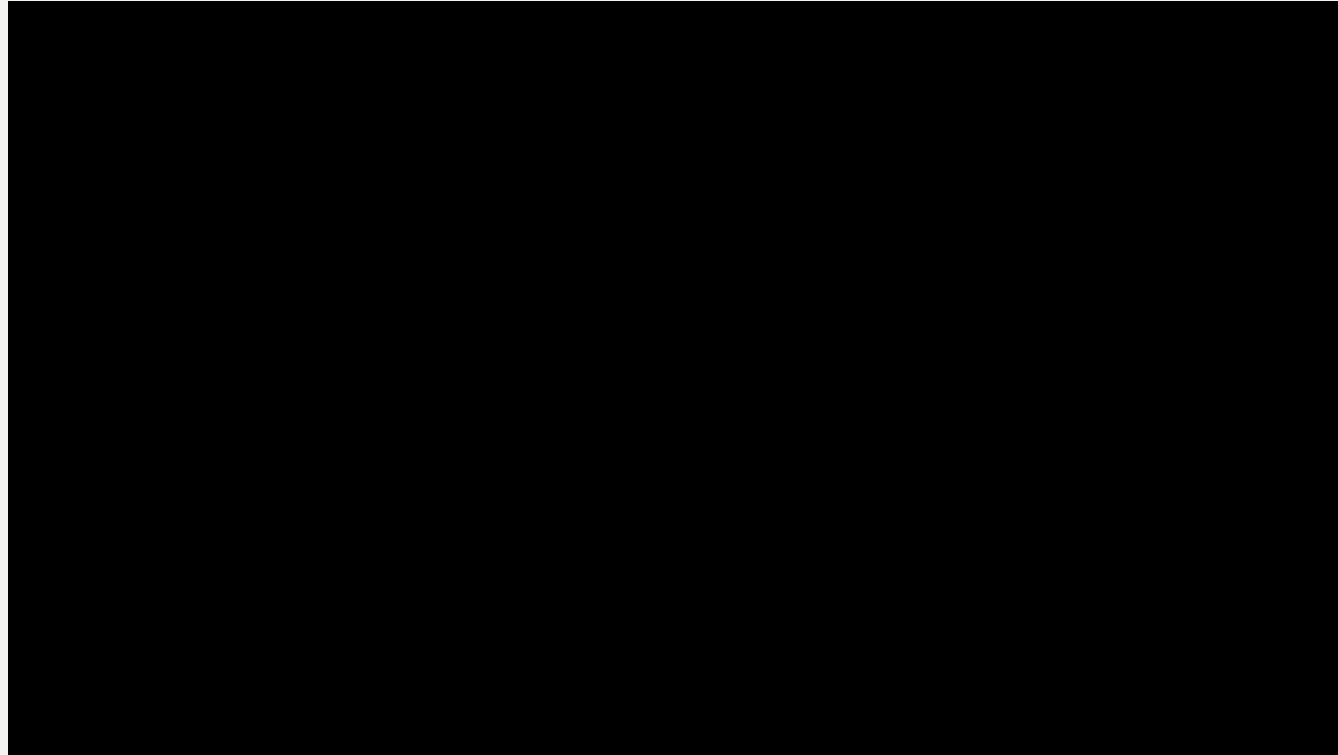
Based on: *Gift Ved Første Blik* (Danish TV series)

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

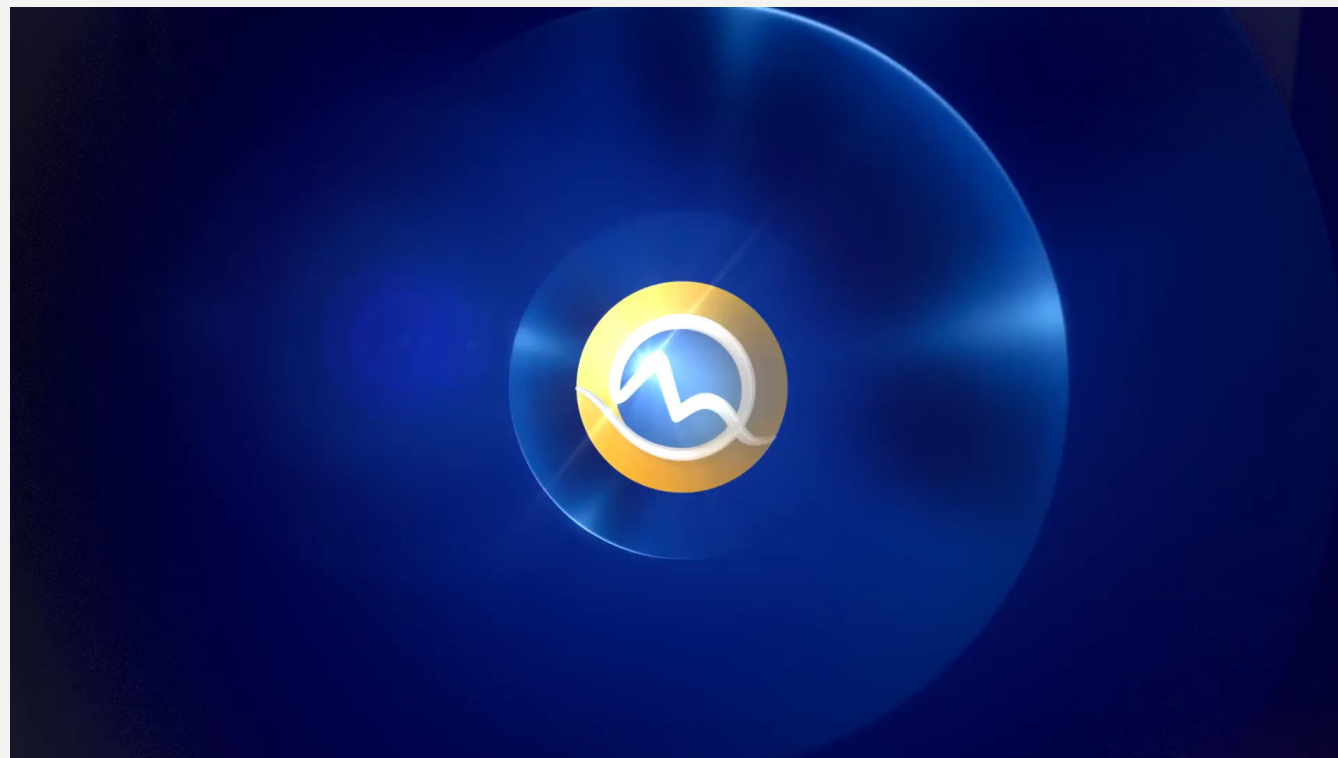
Dánská verze pořadu

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

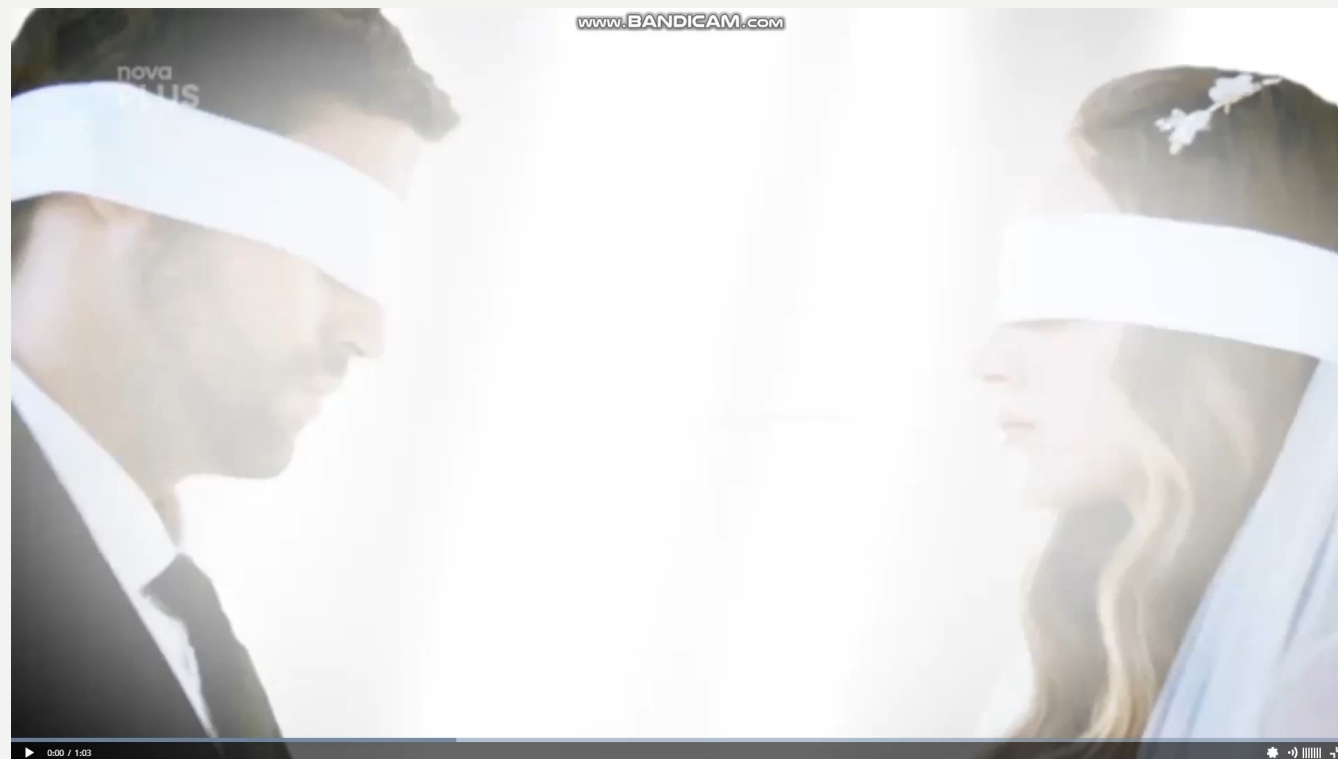
Americká verze pořadu

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

Slovenská verze pořadu

TÉMA: REALITY TV NA PRVNÍ POHLED

Česká verze pořadu

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Osobně bylo pro mne náročné dostat se přes začátek dílu. Přistupovala jsem k tomu, že se jedná o první díl ale pořád se pakující informace o tom, co se to jedná za experiment začaly být otravné. Na druhou stranu nepředpokládám, že by tyto informace z dalších dílů vymizely, přece jen se jedná o show primárně vysílanou v televizi, takže se asi musí počítat s tím, že si bude fanoušky sbírat postupně a ne jako například podobné show na Netflixu, kde budou fanoušci show sledovat spíše způsobem "binge watch". Casting vědců byl podle mne věrohodný a na první pohled nevyzařoval pseudo odborníky. Jistá "vědeckost" je pro tuto konkrétní show. Přišel mi ale zajímavý odlišný přístup k podání vědkyně Babkové, která v české verzi vystupuje jako D.N.A. expertka a ve slovenské jako genetička. Co je ještě bizarnější, že v české verzi posílá vzorky dna soutěžících do laboratoří v USA, ale ve slovenské do Švýcarska, i když se podle záběrů jedná o tu stejnou firmu. Provedení castingu mi přišlo dobré, zároveň se mi líbilo, že byli představeni i ti kteří vybrání nebyli. Co se týče stopáže, tak je podle mého názoru dostačující. Naplnění stopáže je už podle mne spornější, jak jsem uvedla na začátku, horko těžko jsem se prvními minutami prokousávala (a kdyby se nejednalo o úkol do kurzu, tak ve volném čase bych show stopla - což bude asi i důvod proč mne žádná podobná show pod hlavičkou Netflixu nezačala zajímat, i když jsou velmi populární, možnost díl stopnout je podle mne důležitý faktor, který ale v televizním vysílání není). Osobně mi zároveň přišlo, že je začátek hrozně pomalý, ale po dokoukání obou verzí jsem byla zaskočená tím, že doba ve které, se konkrétní příběh jednoho páru v uvozovkách rozjel, nebyla zas tak vysoká a že ve skutečnosti velká část dílu byla věnována jednomu páru, i když jsem tento pocit při sledování neměla. Myslím si, že další díly by mi utíkaly rychleji a že by bylo snažší je sledovat.

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Pořad podle mě funguje pro diváky, na které je směřován. Přece jen je to na Českou republiku "originální" koncept, který zde ještě nebyl. Casting "vědců" chápu, ale přijde mi směšné, že se z nich dělají velké capacity. Například paní doktorka Jaroslava Babková (která se také objevuje ve slovenské verzi) má sice "nobelovu cenu", ale jedná se o cenu, která se uděluje za výzkumy, které vědu nijak neposunuli. Toto ale diváky již naprosto nezajímá ani si vyhledávat nebudou, protože přece "paní doktorka posílá testy až do USA". Casting soutěžících dle mého názoru znovu ovlivňuje hlavně vzhled a smutný příběh. Nevím, jak v dalších dílech, ale přeci jen první pár jsou velice pohlední lidé. Ke stopáži mám asi největší výtku. Pořad je příliš dlouhý a sledování bylo často i nudné. Buď by pořadu prospělo prostříhání nebo větší hloubka informací ohledně přiřazování soutěžících. Dle mého názoru se jedná o opakující se koncept, jen vyhnán ještě do většího extrému, než i Výměna manželek. Pořadu by také prospělo, kdyby nebyl tolik povrchní. O soutěžících, se kterými jsem strávil něco přes hodinu bych čekal, že se dozvím více o jejich vlastnostech.

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Začnu spíše tím, co za mě nefunguje. Casting vědců...U mě, se vší upřímností, každý "vědec" o něco málo klesá, když se zapojí do pořadu tohoto typu, nicméně co mi asi vadilo víc, byla jejich přehnaná rétorika, nebo spíše snaha o ní. Navíc, živoucí trikolora viz. obrázek níže mluví za vše. Tohle se opravdu nedalo. Casting soutěžících na mě působil spíš neutrálně, jejich performance byla celkem přirozená, ovšem bez typické backstory ve stylu útěk z Ukrajiny nebo staršího mládence bez rodičů, by nebyli ničím zajímaví - pokud tedy pomineme jejich atraktivitu...Když budu "stereotypizovat", pro českého diváka je úvod dostačující. Mladší publikum přibližně ví, o čem show bude. Pro starší publikum je poměrně srozumitelně přiblížen. Zodpoví všechny divákovy otázky nebo domněnky, pokud tedy vůbec nějaké má...A v případě, že někdo nepochopí, o jak jedinečný experiment jde, logo pořadu s přesvědčivým komentářem nám onu výjimečnost s radostí připomene... Stopáž dílu je podle mého v pořádku, přesto bych preferovala o něco delší díl, v úvodu máme montáže, jak soutěžící například zjišťují, která vůně jim imponuje a podobně, možná by nebylo na škodu to více rozvést a více zapojit vědce. Namísto toho pořad zapojuje další soutěžící, kteří druhou polovičku nenašli, ale postup, kterým se k výslednému páru dobrali, už nerozvíjí. Možná by to právě v tomto ohledu chtělo větší dynamiku, poladit návaznost jednotlivých scén a rozhodně ubrat na efektu bušení srdce...

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Řekl bych, že určitě funguje zaháčkování diváka, hlavně tím úvodem, který je dostačující a právě dokáže v člověku vyvolat zájem a chce vědět, co bude dál. Casting vědců mi taky přišel pro tento typ pořadu v pořádku vybraný, ale pro jisté diváky (třeba pro mě) mohou působit takovým tím strojeným zájmem, že tam jsou spíše pro peníze než pro dobro samotného pokusu a funguje kolem nich aura té až velké profesionality a strojené lidskosti. Casting soutěžící jde celkem v kontrastu s Výměnou manželek, kde figurují lidé spíše ze sociálně slabších poměrů, kdežto ve Svatbě na první pohled jsou soutěžící lidé z vyšší sociální vrstvy (podnikatelé, pracovníci ve zdravotnictví) a ještě mě napadá otázka, jestli bylo kritérium pro zařazení Františka do castingu kvůli jeho smutnému příběhu, ze kterého se tady také těží (a co je právě kritérium u jiných pořadů, jako ČSMT a další), plus se naštěstí také tolik nevyskytoval product placement. A taky mi přišlo nedořešené, že zmínili, jak se těší/netěší na manželské tradice, ale nakonec se na ně v pořadu nedostane (explicitně zmiňovaný tanec). Stopáž dílu mi přijde dost přepálená, já vím, že se musí zaplnit určitý čas, ale takových 40-45 minut by bylo ideální. Aby to lépe fungovalo, tak by bylo dobré rozhodně trošku zkrátit stopáž a udělat tu show trošku uvolněnější, přirozenější, méně strojeně a více improvizovaně. Plus by taky prospělo zvýšení koherentnosti, nechápu, proč i v polovině dílu se najednou objevil další z castingu, kde řekl svůj příběh a následně se dozvěděl zase u „napínavé“ scény s obálkou, že nepostupuje dál.

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Za mě funguje snad jen koncept pořadu, a tím že funguje myslím, že má potenciál fungovat, nikoliv ovšem v způsobem, jakým jej Nova uchočila.

Podle mého není náhoda, že do prvního dílu vybrali zrovna Františka a Natálii, objektivně vzato jsou to hezcí lidé, a Nova tak chtěla přilákat více diváků.

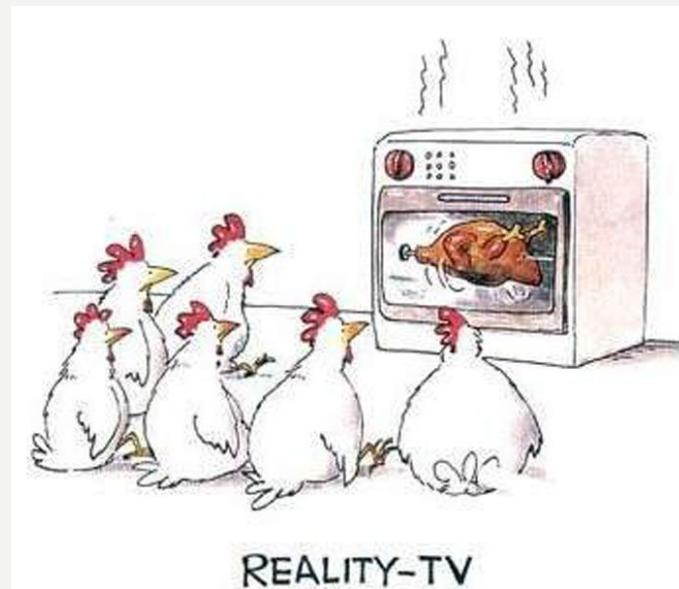
Stopáž je dle mého zbytečně dlouhá. Úvodní sestřih scén napříč všemi páry očividně cílí na prvoplánovou exploataci stylu Výměny manželek. Tato část se dala v klidu vystříhnout. Lehce nadbytečné považuji i představení formátu a jeho úspěchu ve světě - kdyby neměl úspěch tak by jej logicky Nova neadaptovala.

Pořad se ohání jakousi vědeckou metodou, která ovšem není, kromě očuchávání triček a výtěru z úst, nijak představená. A i tato vědecky se tvářící série záběrů je později negována, když jedna z vědkyň výsledky testů ignoruje a rozhodne soutěžící spárovat podle svého uvážení "protože si myslí, že se k sobě budou více hodit." Takže místo sledování procesu vědecké selekce partnerů dostáváme naprosto nic neříkající plkání v podobě medailonků a nejdelší souvislou pasáží dílu je vybírání šatů. Rovněž absolutně nerozumím, proč byly v dílu ponechány pánové, kterým pořad nebyl schopen najít potenciální manželku. Za zbytečné pokládám i vkládání dalšího narativu do epizody, v případě prvního dílu se jednalo o smrt Františkových rodičů.

TÉMA: STRUČNÝ DRAMATURGICKÝ POSUDEK DÍLU - CO ZA VÁS FUNGUJE?

Každý díl má přibližně hodinu, s reklamami hodinu a 20 minut, což je nejspíš pro tento typ pořadu ideální stopáž. Co se týče naplnění musím říct, že se mi tento díl zdál poměrně dost chaotický a na to, že měl hodinu, tak tam nebylo až takové množství relevantních záběrů, jaké tam být mohlo. Pokud jsem si to správně poznamenala, tak minimálně 4x byl tento experiment vysvětlován (min. 3x naprosto totožným komentářem/voice overem), tudíž si troufám říct, že byl úvod formátu rozhodně redundantní. Myslím si, že by mohlo být lepší, kdyby se věnovali jen jedné vybrané dvojici, přičemž by bylo zahrnuto i to úvodní očíhávání triček, prohlížení fotografií atd., aby bylo možné odůvodnit jejich výběr z vědeckého hlediska. Více bych se zaměřila na samotnou svatbu, neboť právě její celkový průběh je tím, co diváka nejspíše zajímá. Jak probíhá tato první interakce po obřadu, tedy při těch oslavách, kdy už může dojít k určitému uvolnění. Přestože mi tento díl úplně nesesedl, nenapadá mě nyní mnoho zásadních změn. Určitě bych vypustila scény, kdy jsou účastníci odmítnuti, ale jinak bych se asi držela základní kostry: medailonky dvou vybraných soutěžících, oznámení soutěžícím, oznámení rodině, výběr šatů/obleku, rozloučka, svatební přípravy - předání dárků, obřad a co se děje poté.

**DALŠÍ ČÁSTI ÚKOLU IMPROVIZOVANĚ VYHODNOCUJU
PRÁVĚ TEĎ, ZATÍMCO KOUKÁTE NA OBRÁZEK**

ÚKOL NA PŘÍŠTĚ

VIDEO

pusťte si 1. díl nové minisérie Mistři medicíny

Odkaz:

<https://www.ceskatelevize.cz/porady/13329836602-mistri-mediciny/dily/>

MISTŘI MEDICÍNY